

اختلالات یادگیری در دانش آموزان

مجموعه: تعلیم و تربیت

یکی از عوامل نبود موفقیت تحصیلی در دانش آموزان، وجود اختلالات یادگیری در آنان است

ویژگی های عاطفی کودکان دیر آموز نگرش کودکان دیر آموز، به مدرسه و تحصیل معمولاً منفی است. تعداد غیبت های آنان بیشتر است و در بسیاری از موارد از سوی معلم و همکلاسان خود طرد می شوند. این نگرش منفی نسبت به کودکان دیر آموز در کلاس سوم تا پنجم بیشتر است شاید به این دلیل که آنها مشکلات سازگاری بیشتر دارند. گاهی این دانش آموزان تعارض های اجتماعی خود را به شکل پرخاشگری نشان می دهند چرا که در هنگام مواجهه با بحران های بین فردی و شخصی ساز و کار های ناکارآمدی برای مقابله در پیش می گیرند.

دیر آموزان انگیزه بالایی ندارند و همین امر موجب درماندگی، ناامیدی و پایین آمدن عزت نفس آنها در مدرسه می شود. تجربه شکست مکرر در کلاس، فقدان هدف برای آینده، نگرش منفی همکلاسان و روش های نادرست آموزش، رشد انگیزه تحصیلی این کودکان را به شدت کاهش می دهد. این کودکان از مشکلات رفتاری خود آگاه نیستند و نمی توانند عواطف خود را به طور مناسب ابراز کنند. از کشف مشکل آنها ناتوانیم و آموزشهای لازم را در برخورد با این کودکان ندیده ایم.

* دانش آموزان با ناتوانی یادگیری چه کسانی هستند

کودکان مبتلا به ناتوانی های یادگیری گروهی از کودکانی هستند که ظاهر طبیعی دارند و رشد جسی و قد و وزنشان حاکی از بهنجار بودن آنان است، هوششان در حد متوسط می باشد به خوبی صحبت می کنند و مانند سایر کودکان بازی کرده و با دیگران ارتباط برقرار می نمایند در خانه کارهایی را که والدین به آنها واگذار می کنند به خوبی انجام می دهند در مهارت های خودیاری نیز مشکل بسیار مشخص و چشمگیری ندارند.

اما در مهارت های تحصیلی با مشکل بسیار مشخص و چشم گیری ندارند. اما در مهارت های تحصیلی و درسی و مفاهیم پیشرفت تحصیلی با مشکل روبرو هستند. این کودکان در ابتدا با همسالان خود چندان تفاوتی از نظر درسی ندارند اما به تدریج و با افزایش پیچیدگی دروس این فاصله بیشتر خواهد شد توانمندی آنها در یادگیری مطالب به طور قابل ملاحظه ای با دیگر همسالان متفاوت است و یادگیری مهارت های آموزشی مانند خواندن و نوشتن و حساب کردن به شیوه معمول در مدارس بر ایشان دشوار می باشد. این مشکل معمولاً بعد از آنکه کودک مدتی در مدرسه مشغول تحصیل می شود ظاهر می گردد این کودکان در ابتدا اطمینان کافی به پیشرفت تحصیلی خود دارند به تدریج در می یابند که کودکان دیگر نسبت به آنها از وضعیت تحصیلی بهتری برخوردارند عدم شناخت این دانش آموزان از سوی معلم و اولیا تأثیرات بدی را به لحاظ فردی و اقتصادی و اجتماعی بر روی دانش آموزان و اولیا و جامعه می گذارند احساس عدم توانایی در اینگونه دانش آموزان بکار بردن روشهای منسوخ گذشته از سوی مدرسه و اولیا (فشارها، تحقیرها، سرزنش های مقایسه ای ناروا) موجب عدم اعتماد به نفس، احساس تحقیر و افسردگی و نهایتاً مردودی و ترک تحصیل را همراه دارد.

ناتوانی یادگیری باعث مشکلاتی در یادگیری و کاربرد زبان و مهارت های گوش دادن می شوند

راه چاره

مسلم است که کار با دانش آموزان دیرآموز باید دور از نگرش منفی و تعصب صورت بگیرد. باید این نگرش در جامعه آموزشی و خانواده ایجاد شود که دیرآموزان متعلق به جامعه عادی هستند و استثنایی تلقی نمی شوند. به عبارت دیگر اگر یک کودک دیرآموز در نظام آموزشی درست نبیند و سرانجام با برچسب استثنایی وارد مراکز ویژه شود نشان دهنده ناکارآمد بودن روش آموزشی است. والدین باید نقش خود را به عنوان معلمان طولانی مدت کودک، بپذیرند و پذیرفتن این نقش مستلزم آن است که بین خانه و مدرسه همکاری و ارتباط بیشتر و فعالتری ایجاد شود. بنابراین معلمان این دانش آموزان باید آموزش مناسب و دوره های مربوطه را بگذرانند و دارای شناخت کافی از کودکان و نحوه ارتباط با خانواده های آنان باشند.

در حال حاضر بهترین کمک به این کودکان آن است که: خانواده ها به طور موثر با معلم همکاری کرده و معلم از این همکاری استقبال کند. این کودکان در کلاس هایی قرار گیرند که دارای دانش آموز کمتری باشد تا معلم بیشتر به آموزش انفرادی پردازد و به تدریج کودک را درگیر فعالیت های گروهی و دروس جمعی نماید. پیشرفت این کودکان به صورت هفتگی ثبت شود در این صورت نیاز از وجود یک مشاور کمک گرفته شود.

پیام کودکانی که از ناتوانایی یادگیری رنج می برند

کاش: برای آموختن به من به راهنمایی شفاهی و آموزش کلامی بسنده نکنی، من نیازمند رهبری عملی توام.

کاش: مرا آزاد بگذاری و از کندی حرکاتم ناشکیبا نشوی و به خاطر عملکرد ناشیانه ام فرصت کسب تجربه و یادگیری را از من سلب نکنی.

کاش: در آموزش به من در انتظار معجزه نباشی تا از کوشش و مبارزه در آموختنم مایوس نشوی.

کاش: به من فرصت بدهی تا کارهایم را خود انجام دهم و آهنگ کند رفتارم را پذیرا باشی و به تعجیل وادارم نکنی.

کاش: صبورانه بگذاری میزان سرعتم را خود تعیین کنم تا بدانی در پناه صبر تو خواهم آموخت.

کاش: مرا سرزنش نکنی که من به علت عدم توانایی مستحق ملامت نیستم و اندک پیشرفتم را مقدمه پیشرفت دیگر تلقی کنی.

منبع: tabnakbato.ir

<http://www.beytoote.com/baby/tuition/learning۳-disabilities.html>